

Nimrodproef 2009

Excellente organisatie en prima locatie met een drievoudige unieke winnaar

De Nimrodproef vond dit jaar op maandag 9 november plaats in het stroomdal van de Oude Vaart te Uffelte. De provincie Drenthe was dit jaar gevraagd om de Commissie Jachthondenproeven te assisteren bij de organisatie van de 36e Nimrodproef. Daags voor de apotheose van het trainingseizoen hield de mist de provincie Drenthe stevig in zijn greep. De angst bestond dat het weer een Nimrodproef zou worden waar weinig te zien viel zoals in 2003 in het Zeeuwse Oranjeplaat het geval was. Gelukkig verdween de mist op tijd en kregen we prima hondenweer. Droog met uitzondering van enkele regendruppels, een zich in de loop van de dag draaiende westen wind en wat gure regenkou, die het verlangen naar warme erwtensoep vervroegde. Bij het aanbreken van de dageraad kleurde het steeds groener op de wedstrijdlocatie en zochten enkele duizenden jachthondenliefhebbers een plekje aan de Oude Vaart om getuige te zijn van de 36e Nimrodproef.

Dit jaar waren 16 combinaties van 13 verschillende rassen uitgenodigd aan deze proef deel te nemen. Opvallend was dat dit jaar de rassen Drentse Patrijs, Kleine Münsterlander, Chesapeake Bay Retriever en Korthals Griffon niet vertegenwoordigd waren. Daarentegen waren er wel rassen die we maar zelden of nooit op een Nimrodproef zien zoals de Nova Scotia Duck Tolling Retriever en de Epagneul Bleu de Picardie.

De Labrador Retrievers en Duitse Staande Langharen stonden met respectievelijk 3 en 2 combinaties aan de start. De jongste deelnemer was de 3 jaar oude Duitse Staande Draadhaar van Paul Luttkhuis. Een opvallende combinatie, Paul is beginnend voorjager en bracht zijn hond dit jaar met succes uit op Duitse zweetproeven en won het CAC op een meerdaagse Tsjechische all-round wedstrijd. Opvallend was verder de deelname van de levende legende Rien Thijs met zijn Labrador Niké van het Muntenbos. Dit was de vijfde keer dat hij aan de Nimrod deelnam en hij haalde reeds 3 maal een AA-diploma en twee keer won hij deze prestigieuze wedstrijd. Vandaag had hij de kans als eerste in de Nimrodgeschiedenis een derde Nimrodoverwinning op zijn naam te schrijven. Het was de organisatie gelukt de 3 Nimrodproeven binnen een afstand van ongeveer 1 kilometer te projecteren zonder dat de deelnemers hinder van elkaar ondervonden. Het publiek kon de

proeven optimaal vanaf een weg langs de Oude Vaart volgen. Middelpunt was de centraal aan de Oude Vaart geplaatste tent, waar alles was ondergebracht wat nodig is om een Nimrod te doen slagen.

Bij bestudering van de proeven bleek mij dat alle drie de proeven een jachttafereel kenden waarbij werd geschoten en er wild viel dat door de honden gemarkeerd werd. Het wild werd geraapt of werd door een andere hond geapporteerd. De honden moesten dit tafereel negeren. Er hoefde niet gewerkt te worden in een breed water en er was geen extreem ver dirigeerapport zoals op de Nimrod in Vianen in 2008.

Omschrijving van de proeven: Proef A: "de Drijfjacht"

De voorjager ziet staande bij de jagermeester dat op een drijfjacht een duif en een kraai worden geschoten, die in de rugte vallen en geapporteerd moeten worden. Op de terugweg van het tweede apport schiet een jager een duif, die hij zelf raapt. Direct daarop schiet deze jager een gans die verderop achter een singeltje valt en die niet dood blijkt te zijn.

De moeilijkheidsfactoren waren het gelijktijdig markeren van 2 stuks wild terwijl de drijvers en jagers niet meer ter plaatse waren en het sturen van de hond naar de plaats waar de gans onzichtbaar voor de hond was gevallen terwijl de hond wel

zag dat er een duif was gevallen, die door de jager was geraapt. De gans was ongeveer 100 meter achter de valplaats van de duif neergekomen. Het vinden van de gemarkeerde duif en kraai leverde weinig problemen op. Enkele honden zochten niet op de valplaatsen maar daar waar de drijverslinie uit het zicht was verdwenen en vergaten de valplekken van de duif en kraai. Veel honden waren moeilijk langs de plaats te sturen waar ze de geraapte duif hadden gemarkeerd en lukte het soms niet deze naar het spoor van de gans te dirigeren. Vier honden incasseerden op deze proef een onvoldoende. Cees Vromans gaf blijk veel vertrouwen in zijn Grote Münsterlander te hebben, nadat hij deze naar het sleepspoor had gedirigeerd. Toen hij zijn Bente niet meer zag ging hij met een van de keurmeesters in gesprek terwijl Bente besloot toch eerst maar te gaan controleren of de jager de duif wel echt geraapt had en Cees merkte dit al pratend te laat op. De combinatie verloor hierdoor onnodig tijd en de proef werd met een onvoldoende afgesloten.

Onze juniordeelnemer Zent van Paul Luttkhuis was wars van alles wat de organisatie had bedacht. Nadat hij de duif had geapporteerd kreeg hij terwijl hij naar de gemarkeerde kraai werd gestuurd de gans al van ver in zijn neus. Niemand had vooraf voorzien dat er een hond zou deelnemen die de verwaaiing van de gans bij het zoeken van de markeerapporten al kon

waarnemen. Keurmeester Tiekens verzette zich niet tegen de uitwerking van het sleepspoor dat Zent voortijdig had waargenomen. Nadat de gans binnen was en voordat Zent naar de gemarkeerde kraai werd gestuurd werd alsnog de duif geschoten en geraapt die voorafgaand aan het sleepspoor was gepland. Zent liet zich alsnog goed naar de kraai dirigeren. Het kan niet anders zijn dat de jachthondenliefhebber pur sang Tiekens deze "lange neus" van Zent graag had willen belonen maar helaas stond het reglement hem in de weg en moest hij het onreglementaire gedrag bestraffen terwijl de getoonde kwaliteiten deze "draadhaerman" alleen maar geëmotioneerd kunnen hebben. Het resultaat was een mooie score van 73 punten. De hoogste score op dit onderdeel was hier voor de Flatcoated Retriever van Sander de Graaf met 84 punten. Vier deelnemers vonden op deze proef hun Waterloo.

Proef B: de "Waterwildjacht"

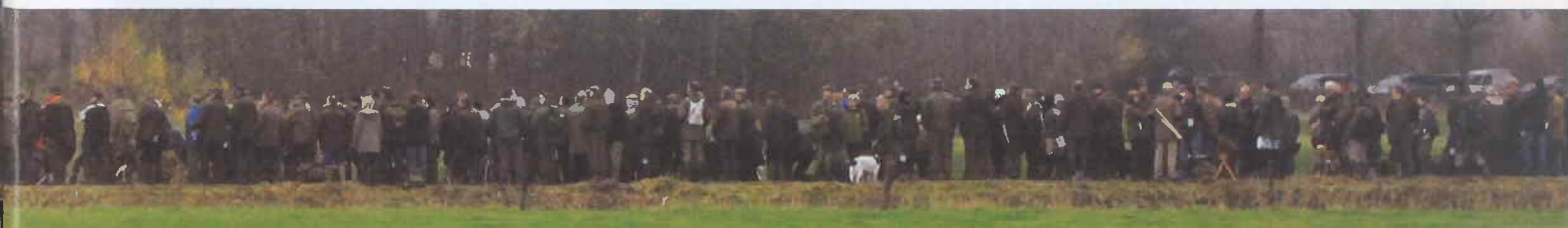
Vanaf de overzijde van de Oude Vaart moest een gans en een eend worden geapporteerd en aan de andere zijde was een eend in een bosje op het water van een poel gevallen. Een jager die aan de overzijde van het water bij een duivenloksal zat, schoot zichtbaar een duif waarna zijn hond deze apporteerde. Het was niet zeker of de gans die in de onderwal van de Oude Vaart was gevallen dood was en deze diende als eerste geapporteerd te worden. Op het ogenblik dat de hond met de gans uit het water van de Oude vaart kwam werd er achter de voorjager dubbel mis geschoten op een konijn. De moeilijkheidsfactoren waren de verleidingen van de geschoten duif en de schoten op het konijn. De hond moest langs de duivenloksal naar de gans en eend worden gedirigeerd en bij terugkomst werd er achter de voorjager op het konijn geschoten terwijl de laatste eend in tegenovergestelde richting moest worden geapporteerd. De Duitse staande korthaar van Josef Sesink moest in deze proef het spits af bijten. Josef wist niet goed waar de gans lag en de hond werkte bovenwinds en ging niet diep genoeg om verwaaiing te krijgen van de gans. Toen de gans door de volgende combinaties wel werd gevonden, werd het steeds gemakkelijker deze gans te vinden omdat deze sporen achterliet toen het door de hoge begroeiing werd geapporteerd. Rien Thijs was hier ongenaakbaar met een score van 93 punten. Ook op deze proef scoorden vier combinaties onvoldoende.

Proef C: "de Peuterjacht"

Tijdens een peuterjacht waren twee konijnen en een fazant aan de overzijde van een beek geschoten. Een van de konijnen was aanvankelijk niet dood maar was een eindje verderop dood aangekomen en opgepakt. De fazant bleek een loper te zijn. Daarnaast was er een haas geschoten die achter de voorjager in een jonge aanplant lag. De fazant diende als eerste geapporteerd te worden. Op het ogenblik dat de hond met de fazant terugkeerde werd er zichtbaar voor de hond bij een eendenloksal een eend geschoten, die door de jager werd geraapt. De moeilijkheidsfactoren waren hier vooral de geschoten eend die moest worden genegeerd en het konijn dat achter het spoor van het geraapte konijn in een bosje lag. Veel honden hadden problemen om deze eend te negeren en wilden steeds naar de jager waardoor ze moeilijk naar het haas en het konijn te sturen waren. Deze proef werd de scherprechter van deze Nimrod. Bij het apport van het konijn moest de hond naar het bosje worden gedirigeerd en moest zelfstandig ondanks het verleidingsspoor het konijn zien te vinden. Hier moest de hond eigen initiatief en doorzettingsvermogen tonen om bij het konijn te kunnen komen. Jeroen van de Vliet liet op deze proef veel tijd verloren gaan. Zijn Golden Retriever Liza, verliet net buiten zijn zicht het bosje waar het konijn geapporteerd moest worden. Liza ging ijverig aan het werk in een perceel waar Jeroen geen zicht op

had. Toen Jeroen door kreeg dat Liza elders aan het werk was, was er helaas geen tijd meer om het konijn en het haas binnen te halen. Onze "junior deelnemer" Paul Luttkhuis ging sterk van start op deze proef. De fazant was binnen de kortste keren binnen. De jonge reu was vervolgens niet weg te krijgen bij de in het zicht van de hond geschoten en geraapte eend. Met veel moeite kreeg Paul de hond bij het haas en ook bij het apport van het konijn had de hond de gemarkeerde nog in zijn hoofd. Uiteindelijk kreeg hij de hond toch naar het bosje gestuurd en de keurmeester zei dat de hond nu toch echt moest gehoorzamen en dat er anders gestopt zou worden. Het leek of de hond dit hoorde en Paul liet Zent zelfstandig werken zodat hem geen ongehoorzaamheid aangerekend kon worden en het konijn werd door deze zeer gepassioneerde hond snel gevonden. Ook op deze proef onderscheidde Rien Thijs zich van de rest van het deelnemersveld met een score van 93 punten. Elf van de 16 combinaties legden deze proef onvoldoende af. Voor de prijsuitreiking was al duidelijk dat Rien hoog had gescoord. Met uitzondering van de A-proef leek alles bij hem vanzelf te gaan. Het was een lust voor het oog deze combinatie aan het werk te zien. Baas en hond vormen een eenheid zoals je maar zelden ziet. De combinatie heeft kenmerken van een verliefd stelletje dat elkaar diep respecteert en voor elkaar tot het uiterste gaat. Beiden stralen een gedrevenheid en een

Paul Luttikhuis met Draadhaar Zent, de jongste deelnemende hond die formidabel presteert met een AA-diploma en een 4e plaats.

Jeroen van Vliet neemt het laatste apport (de gans) aan van zijn Golden Retriever Liza.

passie uit dat zich vertaalt naar hondenwerk van het allerhoogste niveau. Observatie van deze combinatie levert veel leermomenten op voor iedere voorjager. Het dirigerenwerk was vandaag voor zover ik heb gezien in mijn beleving kwalitatief minder dan andere jaren. Een zienswijze die velen met mij deelden. Mogelijk bestaat er een oorzakelijk verband tussen de gewijzigde kwalificatie-eis, dat de hond in het jaar van deelname aan de Nimrodproef geen KNJV A-diploma meer behoeft te behalen en het minder goed dirigeren. De indruk wordt gewekt dat er minder aandacht wordt besteed aan het dirigerenwerk. Op het eind van de dag werd duidelijk dat een 5-tal combinaties alle apporten hadden binnengehaald. Bij het keurmeestersoverleg bleek dat er bij deze combinaties geen onregelmatigheden

waren geconstateerd en kon voorzitter Waltmans het felbegeerde AA-diploma aan deze combinaties uitreiken. Opvallend was dat zowel de combinatie met de oudste als de combinatie met de jongste hond tot deze groep behoorden. Persoonlijk vond ik het een prestatie van formaat van Fred van Marion die met zijn Weimarse Staande Korshaar deze dag foutloos bleef. Weinig voorjagers hebben met een hond van dit ras dit hoge niveau bereikt. Wij mochten getuige zijn van het historische moment dat Rien Thijs als eerste in de geschiedenis van de Nimrodproef deze prestigieuze prijs voor de derde keer in ontvangst mocht nemen. Geëmotioneerd liet hij zich ten aanschouwen van een zeer enthousiast publiek de welverdiende huldiging welgevallen. Rien, van harte gefeliciteerd met deze geweldige prestatie!

Na afloop sprak ik nog met Josef Sesink die met zijn teef Teska van Wuusterveld had deelgenomen. Ondanks het feit dat Teska twee van de negen apporten niet had binnengehaald, was Josef een gelukkig mens. Hij vond het een voorrecht om een keer aan de Nimrod deel te hebben mogen nemen. Toen hij als tevreden mens weer naar Toldijk afreisde vertelde hij zijn Teska dat voor haar het moederschap aan de horizon gloort en dat hij overweegt een telg uit de Duitse Rothenuffelenfamilie voor het vaderschap uit te nodigen. We kunnen terugzien op een zeer goed georganiseerde Nimrod en een compliment voor de organisatie -onder leiding van Henk Buivenga en Klaas Beukema- is op zijn plaats.

Tekst: Vincent Reukers

De redactie van De Jachthond wil graag de nummers 1, 2 en 3 van deze Nimrod nader aan u voorstellen. Wat zijn hun achtergronden en wat heeft ervoor gezorgd dat zij deze topprestaties behaalden, waar halen zij hun motivatie vandaan en hoe kijken ze terug op 9 november?

Rien Thijs: Gepassioneerd Nimrod-winnaar Unieke prestaties met zelfgefokte Labradors

Dikke tranen biggelden over de wangen van de meestal zo stoere Rien Thijs. Pure ontlasting van alle spanning die maandag 9 november in het Drentse Uffelte een uitweg zocht. Hij werd voor de derde maal winnaar van de Nimrod. Voor de vijfde keer werd hij uitgenodigd en voor de vierde keer behaalde hij een AA-diploma. Liefst driemaal was hij winnaar; uniek in de wereld van de jachthonden. Pure reclame voor de jachthondensport; zo'n man maak je ere-lid van de KNJV.

Hoe kan een zo ervaren voorjager op zo'n dag dan toch zo zenuwachtig zijn? Rien reageert, "Vind je dat gek? Ik was er wekenlang dag en nacht mee bezig. De nacht er voor droomde ik dat ik aan

de beurt was voor een proef en dat ik m'n hond vergeten was. Je werkt geconcentreerd toe naar zo'n wedstrijd. Je bent natuurlijk gespannen. Het ging heel goed in Uffelte, maar het allerlaatste ap-

port ging ineens heel lastig. Ik kreeg Niké niet op de sleep; ze wilde de sloot niet over. Je staat daar dan met al dat volk in je nek en de keurmeester die zegt hoeveel tijd je nog hebt en denkt: ze zal die gans potdomme toch wel binnen brengen?" Had je dan te weinig vertrouwen in je hond? "Nee, je weet dat ze het kan. Maar ik begon zelf met een fout te maken. Ik floot haar bij het eerste apport van die proef in, terwijl ze wel had gemarkeerd waar die kraai was gevallen. Het ligt in zo'n situatie veel meer aan jezelf dan aan je hond".

De winnaar van 2008 Hans Mathijssen overhandigt de bokaal aan Rien Thijs.

Voor wie weet hoe proeven van de KNJV, of die van de rasvereniging er uit zien, moet het nog beter voorstelbaar zijn hoe lastig het is om binnen de tijd alle wild te laten apporteren; goed contact met je hond te houden; het dier te blijven vertrouwen; niet te veel te gaan fluiten en roepen. Dat vergt ontzettend veel oefening. En trainen dat doet Rien Thijs. Al dertig jaar.

In een jaar waarin hij hoopt aan de Nimrod mee te kunnen doen, rijdt hij gemiddeld meer dan 150 km per week naar allerlei plekken om te oefenen. Is hij zelf meer dan tien uur per week bezig; los van de trainingen die hij met een groepje hondensporters twee keer per week houdt. Honderden diploma's heeft hij gehaald. Voor de Nederlandse Labradorvereniging heeft hij tientallen wedstrijden en proeven georganiseerd in zijn woonplaats Bosschenhoofd en omgeving. Bovendien besteedt hij met zijn honden in het seizoen vele uren aan het jagen. Hij heeft een jacht van zo'n 300 ha waar alleen voor de voet wordt gejaagd. "Als je peutert heb je goed contact met je hond en krijgt hij letterlijk en figuurlijk de kans om op allerlei manieren wild binnen te brengen".

Als je zo intensief met de jachthondensport bezig bent, mag je dan nog thuis komen? "Mijn vrouw Adje staat voor 100% achter me. Je kunt het natuurlijk schudden als dat niet zo is. Veel mensen met potentie haken af door thuis. Bij ons is dat gelukkig anders". Alles bij Ad en Rien Thijs staat in het teken van de honden. In de tuin is een ruime kennel ondergebracht en staat een enorm tuinhuis dat helemaal als jachthut is ingericht. Meterslange planken dragen rijen dik bekken en andere herin-

neringen aan (jachthonden)wedstrijden. Rien houdt zijn deskundigheid niet voor zichzelf. Hij traint al tientallen jaren groepjes enthousiastelingen. Het gaat daar serieus aan toe: er wordt met passie en betrokkenheid gewerkt. Welke trainer kan zeggen dat hij en zijn hondensporters in de loop der jaren liefst negen AA-diploma's hebben behaald (Rien 5; Theo Vermeer 2, Pim Gaanderse 1 en Hans Mathijssen 1)? De prestaties van Rien Thijs krijgen nog meer glans als je bedenkt dat hij al sinds 1992 zijn successen heeft behaald met labradors die hij zelf heeft gefokt. Deze omstandigheden zijn werkelijk uniek in Nederland. Hij is er trots op, zonder naast z'n laarzen te gaan lopen.

Opmerkelijk is dat hij met elke hond toch weer zo'n vijf à zes jaar nodig heeft om op Nimrod-niveau te komen. Je zou denken dat iemand met zoveel opgebouwde ervaring sneller naar de top gaat. "Natuurlijk krijg je zelf steeds meer ervaring, maar ik vind dat elke hond een eigen opbouw verdient. Hij moet ervaring opdoen tijdens trainingen en op jacht. Elke hond heeft een eigen soort temperament dat je van voren af aan moet opbouwen. Het komt niet aangewaaid; je moet telkens weer consequent zijn en de hond de tijd gunnen".

Wel eens met teletakt gewerkt? "Nooit; als dat zou moeten stop ik er mee. Mensen die teletakt gebruiken vind ik gemakzuchtig. Zo moet je niet met je hond willen omgaan". Rien vindt dat er in de loop der jaren wel veel is veranderd in het hondenwereldje. "De mentaliteit van de deelnemers aan proeven en MAP's is een stuk minder prettig geworden. Afgunst ligt tegenwoordig al snel op de loer. Vroeger gunden mensen elkaar meer en gingen ze veel vriendschappelijker met elkaar om". Rien maakt zich ook zorgen over de veranderingen in het kwalificatiesysteem bij de KNJV. "De proeven gaan vrees ik verdwijnen. Mensen willen na één A-diploma op een proef alleen maar MAP's doen. Ik zou graag terug willen naar het oude systeem. Potentiële deelnemers moeten in een Nimrod-jaar minstens één A-diploma halen op een proef met minstens 85 punten. Het gemiddelde niveau wordt volgens mij minder. Het zou eeuwig zonde zijn als de KNJV-proeven zouden ophouden te bestaan". Overigens heeft hij alle lof voor de mensen die de Nimrod-proeven in Uffelte hebben georganiseerd.

Emoties bij Rien Thijs nadat het laatste apport is binnengebracht; Labrador Niké kijkt liefdevol op naar haar baas en begrijpt niets van al die ophef...

"Petje af voor die mensen. Ze hebben het fantastisch gedaan; perfecte proeven die echt op de praktijk waren gebaseerd. Ook de keurmeesters voelden het goed aan. Het was een geweldige dag". Je bent al 64 jaar; geniet je er dan nog steeds van? "Jaah, super; echt wel. Anders zou er natuurlijk geen nieuwe jonge hond klaar liggen. Mira is nu zeven maanden; echt een doerak. Ik ben er weer helemaal gek mee. Deze komt ver; let maar op".

Tekst: Pim Gaanderse

Vijf keer Nimrod

Rien Thijs (64) heeft in zijn dertigjarige hondenloopbaan meer dan 200 diploma's behaald, waarvan ruim 100 A-diploma's en vijf AA-diploma's, waarmee hij drie keer de Nimrod won. Een unieke prestatie, die des te meer bewondering afdwingt als je weet dat drie van de vijf honden waarmee hij voor de Nimrod werd uitgenodigd, eigen fok zijn.

Precies 25 jaar geleden verscheen hij voor het eerst op de Nimrod; dat was in 1984 in Oostzaan met Brendo. De proeven daar waren nagenoeg ondoenbaar; niemand haalde er een diploma. Rien gaf niet op.

Twee jaar later (1986) ging het beter in Sevenum, waar hij eerste werd met Tendrinham's Mirabella.

In 1992 behaalde hij met Niké van het Muntbos bij Slot Loevenstein een AA-diploma.

In 1997 werd hij eerste in Haarzuilen met Kelly van het Muntbos.

In 2003 miste hij met Chida van het Muntbos op een haar na deelname aan de Nimrod, maar won hij wel de Artemisproef van de NLV.

In 2009 deed Rien voor de vijfde keer mee aan de Nimrod; met de tweede Niké van het Muntbos werd hij in Uffelte (met 249 uit 300 punten) voor de derde keer eerste.

Nummer 2, Rinus Heijmans met Labrador Fircone Creek Cerko

Nummer twee van de Nimrod is Rinus Heijmans geworden met zijn Labrador Fircone Creek Cerko. Rinus Heijmans is 44 jaar en getrouwd met Marianne van Soest. Zij hebben momenteel 9 honden, sinds kort allemaal Labradors.

"Cerko heb ik van Petra Vingerhoets kunnen kopen. Ik had het geluk om bij Marcel van Rooijen te komen trainen. Onder begeleiding van Marcel leerde Cerko makkelijk en snel, en ik blijkbaar ook?! Marcel heeft me enthousiast gemaakt voor de wedstrijden en met name de workingtesten in België. En toen Marcel het tijd vond om hem in te schrijven voor wedstrijden, heeft Cerko het ene na het andere diploma behaald. Hij heeft 6 jaar in de finale van de workingtesten in België gestaan, KNJV A-diploma's, MAP A diploma's. Het ging allemaal vrij makkelijk. Helaas stopte Marcel met les geven. Ik ging niet op zoek naar een andere trainer, maar ging veel jagen met Cerko en ik had het geluk dat ik veel kon picker uppen in België. Daar heeft Cerko ook veel van geleerd. Tijdens mijn eigen jacht drijft hij de bieten uit, tijdens picker uppen en op de veldwedstrijden zit hij op post. Het maakt Cerko niet uit. Of hij nou dummies moet halen, koud wild, warm wild of een balletje, hij vindt alles prachtig!"

Toch zal je ongetwijfeld in samenwerkingsverband hebben getraind?

"Toen Cerko bijna 6 jaar was, belde Dick Heijman of ik zin had om te trainen voor de Worldcup for Retrievers in Engeland. Ik vond het een eer en was zeer gedreven om het goed te doen. De laatste jaren heb ik enorm veel geleerd van Dick, de 'oude

Josef Sesink stuurt zijn Korthaar Teska uit.

rot' in de hondenwereld!

Cerko is een droomhond! Op zijn 4e jaar zijn eerste A diploma, daarna was het raak: MAP A diploma's en nog meer A diploma's!! Vele workingtesten in Nederland. Cerko is 3x naar de Worldcup for Retrievers geweest, op Highclere Castle in Engeland. Ik ben 4x met hem naar de IWT geweest: Duitsland, Denemarken, Oostenrijk en dit jaar in Nederland. Hij heeft 4x de Artemis behaald, waarvan hij in 2008 de Artemis heeft gewonnen. Hij heeft in België het St. Hubertus Ere Brevet gewonnen. Een U CAC op de veldwedstrijden. Winnaar van de 1e Provinciale Jachthonden Proef in Zeeland en dit jaar nog winnaar van de 1e OWT in Nederland. En nu hij bijna 9 jaar is, is hij uitgenodigd voor de Nimrod! Dit zou zijn laatste wedstrijd worden!"

Cerko heeft dit jaar wat fysiek ongemak gehad?

"Na de IWT in juni begon hij mank te lopen. We zijn met hem bij verschillende artsen geweest en uiteindelijk 2 weken voor de eerste MAP wist Dr. Rob Lukratz uit België de vinger erop te leggen: in zijn voorpoot had hij een oude breuk in 2 teentjes en daar zat nu flinke artrosevorming. Niets tegen te doen, alleen een strikt programma voor pijnbestrijding. Ik zou 1 MAP proberen, maar zodra Cerko mank zou lopen, zou ik er mee stoppen. Maar het ging goed! En het is gelukt, Cerko won de MAP in Wijchen en een paar dagen later zijn 2e MAP in Amemuiden, daarna won hij nog een 3e MAP in Nijmegen. Vanaf dat moment is het afwachten of het goed genoeg zou zijn voor een uitnodiging voor de Nimrod! Toen de uitnodiging kwam, waren wij in het buitenland aan het picker uppen. Dus eigenlijk ging die uitnodiging een beetje langs me heen, we waren te druk met de honden aan het werk! Bij thuiskomst werden we door familie, vrienden en kennissen gebeld met gelukwensen, kregen vele kaarten en mails. En werd ik gevraagd of ik nog hulp nodig had om te trainen. Maar nee, ik wilde niet meer trainen met Cerko! Vond het niet nodig en wist als hij fit is dat het zou lukken die 2e maandag in november."

"De avond voor de Nimrod zijn we afgereisd naar Drenthe om te overnachten dichtbij het proevertrein zodat we de volgende dag op tijd

Concentratie bij Rinus Heijmans bij de start van proef A.

aanwezig zouden zijn. Helaas 's ochtends bracht de autonavigatie ons via allerlei binnendoor weggetjes richting Uffelte en kwamen wij van een andere kant Uffelte binnen waar geen borden NIMROD stonden....wij waren dus te laat! Maar goed, gauw het nummer halen en snel met alle deelnemers op de foto!

En dan op weg naar proef 'C' waar ik als eerste zou moeten beginnen! Cerko deed wat hij moest doen, alle proeven verliepen vlot. Ik was de eerste die klaar was met alle proeven en ook de eerste die alle apporten binnen had. Dat was een geweldig moment! Je weet op dat moment dat je het AA diploma binnen hebt. Supertrots op Cerko uiteraard!"

"Ik wil tot slot nog enige personen bedanken, zoals Petra Vingerhoets voor die zwarte .....! Marcel van Rooijen voor het trainen evenals Dick Heijman en Mike Mulch om mij en Cerko naar een hoger niveau te brengen. En uiteraard Marianne die achter al mijn keuzes staat! En ik maak graag van deze gelegenheid gebruik om Rien Thijs nogmaals te feliciteren vanwege zijn geweldige prestatie met Nikki (Niké)."

Nummer 3, Sander de Graaf met Flatcoated Xquiszt Tricky Samwise

Sander de Graaf woont in Den Dolder samen met mijn vriend Peter. Sinds 6 jaar is hij in het bezit van zijn Flatcoat retriever Xquiszt Tricky Samwise Swen (roepnaam: Swen vernoemd naar zijn moeder). Verder hebben zij nog een Labrador en een Springer Spaniël. In het dagelijks leven is hij beheerder van het Dierenasiel Soest en in zijn vrije tijd drijft hij Jachthondenschool De Appporteur: Sander de Graaf. Zijn kennismaking met de jachthondensport dateert van 1994 toen hij samen met Willy Walbeek les gaf bij Dierenasiel Crailo te Hilversum en samen met haar apporteertraining in combinatie met behendigheids gaf aan allerlei soorten honden. Sander: "hier heb ik heel veel van geleerd en daaruit is mijn liefde voor de jachthondensport voortgekomen."

In 2000 stond je ook al een keer op de Nimrod. Hoe anders is deze Nimrod geweest ten opzichte van die eerste keer?

"In 1999 was ik al uitgenodigd voor de Nimrod met mijn Springer Spaniël Pancho, maar pas in 2000 heb ik samen met Pancho aan de Nimrod meegedaan. In dat jaar waren juist de toelatingseisen voor de Nimrod veranderd. Je moest ineens naast een KNJV-A ook een MAP-A diploma hebben voordat je kon meedoen. Voor die tijd bestond de MAP niet, dus je kan je voorstellen dat ook mijn hond daar niet voor getraind was. Pancho was vrij standaard in de KNJV proeven getraind en miste daardoor de meervoudige opbouw en het doorzettingsvermogen en dat kwam toen bij de Nimrod duidelijk aan het licht. Het gevolg was dat ik er behoorlijk gefrustreerd van werd en de spanning toen veel te hoog opliep. Deze keer was de Nimrodbeleving totaal anders. Swen en ik waren goed voorbereid. Ik vond het al bijzonder genoeg dat de uitnodiging binnenkwam en ik heb echt van deze dag kunnen genieten. Ik vind dat de weg naar de Nimrod toe veel mooier is dan de Nimrod zelf, want de Nimrod valt vaak tegen vanwege te hoge verwachtingen."

Dit jaar zijn de toelatingseisen om uitgenodigd te worden op de Nimrod weer veranderd in die zin dat je nu twee MAP-A diploma's moet halen. Vind je dat terecht?

"Ik vind deze wijziging van de toelatingseisen terecht en ben er dus zeker een voorstander van, omdat twee succesvol behaalde Map A diploma's veel meer zekerheid geven op succes op de Nimrod omdat deze MAP proeven dicht bij het niveau van de Nimrod liggen. Het sluit gewoon veel beter aan."

Geeft dat een reëler beeld van de slagingskansen van een hond op de Nimrod en vind jij dat dat ook de reden is, waarom er dit jaar meer diploma's zijn gevallen dan in voorgaande jaren?

"Het behalen van twee Map-A's geeft zeker een reëler beeld van de slagingskansen. Ik vind alleen

dat dat niet de reden is dat er dit jaar meer diploma's gevallen zijn op de Nimrod. Dit jaar waren de proeven voor goed getrainde honden gewoon goed te doen., Er waren nog steeds pittige uitdagingen op de drie Nimrodproeven maar ze waren zeker haalbaar. Twee proeven waren naar mijn mening redelijk goed te doen, één proef was moeilijk nl. de C proef, daar vielen veel honden uit op het konijn. Ik zelf vond dit ook de moeilijkste proef."

Er gaan nu weer geruchten dat de toelatingseisen weer teruggedraaid worden, omdat dit jaar de KNJV-A proeven niet zo goed bezocht werden. Wat vind je daarvan?

"Ik vind niet dat omdat de KNJV proeven dit jaar minder goed bezocht worden, de toelatingseisen weer teruggedraaid moeten worden, want ik blijf van mening dat de eis van het behalen van twee MAP-A diploma's het beste aansluit op het niveau van de Nimrod. Wel vind ik dat een hond die bijv. drie A-diploma's heeft gelopen niet meer een A-di-

ploma hoeft te lopen. Swen heeft vorig seizoen maar 1 A-diploma gehaald en daarvoor hebben we toch wel wat moeite moeten doen, in tegenstelling tot dit jaar waar Swen en ik juist zeer succesvol waren op de MAP's, want ik heb in totaal 5 MAP-A diploma's behaald. Dus alleen een A diploma zeg niets over de prestatie van de hond op zowel de MAP-A als de Nimrod."

Hoe heb jij Swen klaargestoomd voor de Nimrod en waar ben je tijdens je training tegen aangelopen?

"Van pup af heb ik vooral breed getraind met Swen, veel workingtesten en MAP's gelopen. Ik vond het vooral belangrijk zijn zelf-oplossendvermogen goed te ontwikkelen. En dan denk je goed bezig te zijn en dan loop je toch tegen problemen op. Tijdens de 'gewone' A training liep ik tegen het probleem aan dat Swen te veel te zelfstandig werkte en ik te weinig tijd in de echte dirigeertraining had gestoken. Ik maakt toen de fout, dat ik ervan uitging, dat Swen de training wel snapte en dus voerde ik alleen maar de druk op. Dat pakte niet goed uit en resulteerde in veel stress op de I-proef. Gelukkig heb toen gauw ingezien, dat ik het roer moest omgooien en heb ik dat dan ook dit jaar gedaan. Ik heb meer tijd voor Swen genomen, vooral ontspanning tijdens de trainingen opgezocht en het doel om de Nimrod te halen maar even in de koelkast gezet. Dit jaar ben ik dus op een andere manier en met een ander doel aan de wedstrijden begonnen en dan zie je dat

Sander de Graaf neemt het apport aan van Swen.

Nimrodproef 2009

opeens alles lekker gaat lopen. Na het behalen van 5 MAP-A diploma's kwam dan toch de felbegeerde uitnodiging voor de Nimrod binnen handbereik".

Welke adviezen wil jij collega-voorjagers meegeven, die het zichzelf tot doel hebben gesteld ooit eens op de Nimrod uitgenodigd te worden en die misschien niet zo ervaren zijn en tegen problemen aan lopen in de training?

Dromen van de Nimrod mag maar dat moet dan wel een realistische droom zijn, want niet elke baas-hond combinatie kan aan dit doel voldoen. Het meedoen aan de Nimrod is een leuke droom maar het moet geen heilig doel worden. Genieten van je hond is het belangrijkste en dat kan zeker ook op een lager niveau. Brede opbouw van trainen is het allerbelangrijkst. Af en toe je eigen trots opzij zetten om je doel te bereiken is ook belangrijk, want dan pas kan je verder komen. Tijdens de A training wordt je vaak niet alleen met de hond geconfronteerd maar ook met jezelf en de wijze waarop je daar mee omgaat, laat zien hoe succesvol je kan zijn.

Uitslag

1 Niké v.h. Muntenbos (Labrador Retriever T)	Rien Thijs	63 + 93 + 93 = 249
2 Fircone Creek Cerko (Labrador Retriever R)	Rinus Heijmans	69 + 85 + 80 = 234
3 Xquiszt Tricky Samwise Swen (Flatcoated Retriever R)	Sander de Graaf	84 + 63 + 75 = 222
4 Zent III vom Homborn (Duitse Staande Draadhaar R)	Paul Luttkhuis	73 + 73 + 55 = 201
5 Meander Valerie Tessa (Weimarse Staande Korthaar T)	Fred v. Marion	65 + 69 + 65 = 199

Deelnemers zonder AA diploma

Donja v.d. Duyl (Duitse Staande Langhaar T)	Jos v. Bragt	72 + 82 + 50 = 204
Abbotsross Chester (Labrador Retriever R)	Jan Sluijs	71 + 82 + 38 = 191
Golden Charcoal's Kimberley Liza (Golden Retriever T)	Jeroen v. Vliet	78 + 80 + 36 = 188
Bels v.h. Loodtserf (Duitse Staande Langhaar R)	Ad v. Oosterwijck	68 + 55 + 40 = 163
Speedy v. Henrierson (Engelse Springer Spaniel T)	Lonneke Helmer	60 + 85 + 15 = 160
Teska v.h. Wuusterveld (Duitse Staande Korthaar. T)	Jozef Sesink	62 + 40 + 37 = 139
Bente v.d. Berkelse Akkers (Grote Munsterlander T)	Cees Vromans	67 + 37 + 33 = 137
Pien v.d. Zandvang (Cesky Fousek T)	Hans de Vries	35 + 30 + 45 = 110
Rusty Tripper of Rebel's Residence (N. V. Duck Tolling Retr R)	Ingrid Roest	31 + 65 + 5 = 101
Avance-Finaud v. Vizsetre (Hongaarse Staande Vizsla Korthaar T)	Emmy Rensen	30 + 40 + 30 = 100
Dexter (Epagneul Bleu de Picardie reu)	Daphne Horsch	20 + 55 + 10 = 85

Hoe heb jij zelf de Nimrod beleefd?

"Ik was op 9 november totaal ontspannen. Vanaf proef 1 toen de hond neigde naar blokkeren, ben ik heel bewust gaan voorjagen en er bleek meer in te

zitten dan ik van te voren gedacht had. Alleen maar genieten van deze bijzondere dag stond voor mij boven aan."

Tekst: Madzy Bus

Noot redactie In de volgende uitgave van De Jachthond aandacht voor drie bijzondere prestaties op deze Nimrod. Twee exceptionele rasjachthonden en bijbehorende voorjaagsters die aan de Nimrod deelnamen: Epagneul Bleu de Picardie en Nova Scotia Duck Tolling Retriever. Bijzonder was eveneens een Weimaraner primeur : het eerste AA-diploma in het 36-jarig bestaan van de Nimrod voor een Weimaraner teef, ook hiervoor binnenkort aandacht!

Meander Valerie Tessa van Fred Marion, de eerste Weimaraner teef die in het 36-jarig bestaan van de Nimrod een AA-diploma haalt (hiervoor binnenkort meer aandacht in het volgende nummer van De Jachthond)

